

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 28.11.2002
KOM(2002) 679 endelig

2002/0280 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Med forslaget til ændring af forordning nr. 539/2001¹, senest ændret ved forordning nr. 2414/2001², ønsker Kommissionen at nå en række forskellige mål:

- følge op på konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Sevilla, som giver en gennemgang af visumforordningen (forordning nr. 539/2001) absolut højeste prioritet, ved bl.a. i lyset af den seneste udvikling at sikre, at indholdet i bilagene til forordningen er i overensstemmelse med kriterierne i forordningens betragtning 5 og specielt kriteriet om risikoen for illegal indvandring
- foretage en række tekniske tilpasninger, som er nødvendige på grund af udviklingen i den juridiske baggrund, både på internationalt og på europæisk plan
- indlede overvejelser om gensidighedsprincippet og dets implikationer.

Ændring af bilagene som følge af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Sevilla:

Fastlæggelsen af listen over de lande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum, og de lande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav, skal ske efter den metode, der er fastlagt i betragtning 5 i forordning nr. 539/2001. Metoden består i, at der skal foretages "en individuel vurdering under anvendelse af forskellige kriterier, navnlig vedrørende illegal indvandring, offentlig orden og sikkerhed, samt Den Europæiske Unions forbindelser med det pågældende tredjeland, samtidig med at der også tages hensyn til den regionale sammenhæng og til gensidighedsprincippet".

Det Europæiske Råd i Sevilla konstaterede med tilfredshed, at EU med den samlede plan for bekæmpelse af ulovlig indvandring har fået et effektivt instrument til at opnå en hensigtsmæssig håndtering af migrationsstrømmene. I den forbindelse opfordrede det Rådet og Kommissionen til inden for rammerne af deres respektive beføjelser at give en række foranstaltninger absolut højeste prioritet, herunder en gennemgang af bilagene til forordning nr. 539/2001 inden udgangen af 2002. Det danske formandskab udarbejdede i juli 2002 en køreplan for de foranstaltninger og initiativer, der skulle iværksættes som følge af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Sevilla. I den forbindelse henvendte Kommissionen sig den 23. juli 2002 til medlemsstaterne via et spørgeskema for at indhente alle de oplysninger, der var nødvendige for en eventuel tilpasning af listerne over visumpligtige og visumfritagede tredjelande. Evalueringen af svarene på spørgeskemaet viste, efter at der var foretaget en særskilt gennemgang af de forskellige kriterier i betragtning 5 i forordning nr. 539/2001, at Ecuador, der på nuværende tidspunkt er opført i bilag II, bør overføres til bilag I. Kommissionens forslag herom bygger især på en række betragtninger vedrørende illegal indvandring, som hviler på statistiske oplysninger fra en række medlemsstater. Oplysningerne om afvisning, udvisning, anholdelser og straffedomme er særlig relevante i denne sammenhæng.

Ved beslutningen om at overføre Ecuador til bilag I i forordning nr. 539/2001 skal der tages hensyn til de bilaterale aftaler om visumfritagelse, der er indgået mellem Ecuador og medlemsstaterne. Datoen for iværksættelsen af visumpligten for ecuadorianere skal derfor fastsættes på en sådan måde, at disse stater kan overholde fristerne for opsigelse af aftalerne.

¹ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

² EFT L 327 af 12.12.2001, s. 1.

Artikel 1, stk. 1, litra b), og stk. 2, litra a), i forslaget sigter mod at indføre visumpligt for statsborgere fra Ecuador, mens det i artikel 3, stk. 2, fastsættes, fra hvilken dato alle medlemsstaterne skal iværksætte denne ordning.

Tekniske tilpasninger som følge af udviklingen i folkeretten:

På grund af en række udviklinger, der har fundet sted siden 2001, skal der foretages forskellige tilpasninger, som ikke berører forordningens substans eller bilagenes indhold.

For det første er Østtimors folkeretlige status ændret væsentligt. Da forordning nr. 539/2001 blev vedtaget, var der endnu kun tale om en stat, der var ved at blive oprettet, og det var derfor logisk at medtage den blandt de territoriale enheder i bilag I. Siden da er der sket det, at Østtimor den 20. maj 2002 blev en selvstændig stat, og at den blev optaget i FN den 27. september 2002. Østtimor skal derfor nu medtages i første del af bilag I til forordning nr. 539/2001 blandt de selvstændige stater.

Formålet med artikel 1, stk. 1, litra a), er at sikre, at opførelsen af Østtimor på listen stemmer overens med statens folkeretlige status.

Dernæst er der på det seneste sket en udvikling i de juridiske rammer for forholdet mellem Schweiz på den ene side og EU og medlemsstaterne på den anden side med hensyn til fri bevægelighed for personer, idet aftalen om fri bevægelighed for personer trådte i kraft den 1. juni 2002. Denne aftale udgør nu retsgrundlaget for visumfritagelsen for statsborgere fra Schweiz og fra EU's medlemsstater. Schweiz skal derfor ikke længere medtages i bilag II til forordning nr. 539/2001. Denne tekniske tilpasning svarer til den, der førte til, at Island, Liechtenstein og Norge ikke længere skulle medtages i bilag II til forordning nr. 539/2001 på grund af indførelsen af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Formålet med artikel 1, stk. 2, litra b), er at slette Schweiz af listen i bilag II, da opførelsen af Schweiz på listen ikke afspejler det nuværende juridiske grundlag for visumfritagelsen af schweiziske statsborgere.

Gensidighedsprincippet anvendelsesområde og implikationer:

I betragtning 5 i forordning nr. 539/2001 er gensidighedsprincippet nævnt som et af de kriterier, som der skal tages hensyn til ved udarbejdelsen af listen over tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav. Desuden fastsættes det i artikel 1, stk. 4, hvordan gensidighedsprincippet skal anvendes, hvis et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, indfører visumpligt over for statsborgere fra en medlemsstat.

Svarene på Kommissionens spørgeskema viste, at nogle af de tredjelande, der er nævnt i bilag II, har indført visumpligt for statsborgere fra visse medlemsstater. Desuden er den periode, hvor nogle tredjelande i bilag II indrømmer visse medlemsstaters statsborgere visumfritagelse, kortere end den periode, hvor de pågældende medlemsstater indrømmer disse tredjelandes statsborgere visumfritagelse. Disse forhold, som er kommet frem i svarene på spørgeskemaet, gør det nødvendigt at se nærmere på gensidighedsprincippet indhold og anvendelsesområde i sammenhæng med bestemmelserne i artikel 1, stk. 4. Denne tilbundsående undersøgelse må dog ikke forsinke gennemgangen af bilagene til forordning nr. 539/2001, som Det Europæiske Råd i Sevilla gav absolut højeste prioritet.

Ifølge artikel 2 vil undersøgelsen af gensidighedsprincippet føre til, at Kommissionen senere fremlægger en rapport om spørgsmålet.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2, litra b), nr. i),

under henvisning til forslag fra Kommissionen³,

under henvisning til forslag fra Europa-Parlamentet⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af Det Europæiske Råd i Sevilla den 21. og 22. juni 2002, der gav en gennemgang af forordning nr. 539/2001⁵ inden udgangen af 2002 absolut højeste prioritet, har Kommissionen evalueret medlemsstaternes svar på det spørgeskema, som den havde sendt dem vedrørende de relevante kriterier for gennemgangen af forordning nr. 539/2001, nemlig illegal indvandring, offentlig orden og sikkerhed, Den Europæiske Unions forbindelser med det pågældende tredjeland samt den regionale sammenhæng og gensidighedsprincippet. Evalueringen viser, at det på grund af den illegale indvandring er nødvendigt at overføre Ecuador fra bilag II til bilag I i forordning nr. 539/2001.
- (2) Udviklingen i folkeretten, som medfører ændringer i visse staters eller enheders status eller betegnelse, skal afspejles i bilagene til forordningen. I bilag I til forordning nr. 539/2001 skal *Østtimor* derfor slettes i del 2, som indeholder en liste over territoriale enheder, og tilføjes i del 1, som indeholder en liste over stater.
- (3) Da den aftale om fri bevægelighed for personer, der er indgået mellem Schweiz og Den Europæiske Union og dens medlemsstater, indeholder bestemmelser om, at statsborgere fra Schweiz og fra medlemsstaterne er fritaget fra visumpligt, skal Schweiz ikke længere nævnes i bilag II til forordning nr. 539/2001.
- (4) Medlemsstaternes svar på spørgeskemaet har desuden vist, at det er nødvendigt at foretage en tilbundsående undersøgelse af gensidighedsprincippet, som senere skal gøres til genstand for en rapport fra Kommissionen.

³ EFT C af, s. .

⁴ EFT C af, s. .

⁵ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

- (5) Det skal sikres, at medlemsstaterne anvender visumpligten på en ensartet måde over for statsborgere fra Ecuador. Til det formål skal der fastsættes en dato for, hvornår alle medlemsstaterne skal iværksætte visumpligten -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 539/2001 foretages følgende ændringer:

- 1) I bilag I:
 - a) Østtimor flyttes fra del 2 ("Territoriale enheder og myndigheder, der ikke er anerkendt som stater af mindst en medlemsstat") til del 1 ("Stater")
 - b) Ecuador indsættes
- 2) I bilag II:
 - a) Ecuador udgår
 - b) Schweiz udgår.

Artikel 2

Kommissionen forelægger senest den 30. juni 2003 Rådet og Europa-Parlamentet en rapport om implikationerne af gensidighedsprincippet og fremsætter i givet fald relevante forslag.

Artikel 3

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
2. Medlemsstaterne iværksætter visumpligten for ecuadorianske statsborgere fra og med den 1. april 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i alle medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*